

ÔNG VŨ TỰ

Ông người làng Hoạch-Trạch, huyện Đường-An, tỉnh Hải-Dương, làm quan dưới triều vua Lê Thánh-tông.

Ông là người thanh liêm, ngay thẳng, cần kiệm, làm quan trong sạch. Thời bấy giờ hay có nạn đút lót hối lộ. Vua Lê Thánh-tông muốn bắt chước việc làm của vua ĐườngThái-tông bên Tàu. Vua sai người đem lụa biếu để thử lòng các quan. Các quan đều nhận cả, chỉ một mình ông từ chối.

Người biếu lụa cố nài, nói rằng: “Tập tục bây giờ như thế đã thành thói quen, hơn nữa đây là vật nhỏ mọn, ngài cứ nhận đâu có sợ hại gì đức liêm.”

Ông nghiêm nét mặt nói: “Người đời đều đục chỉ mình ta trong, há vì lời nói ngon ngọt của mày mà đổi tiết tháo ư?”

Rồi ông đuổi người ấy ra.

Vua nghe biết chuyện, khen ông là người tiết tháo, đêm hôm không nhận của đút lót, nên đặc cách ban cho hai chữ “liêm khiết”. Mỗi khi ông vào chầu thì dán vào cổ áo để nêu điểm đức hạnh.

Ông làm quan đến Tả-thị-lang bộ Hình, trong nhà gạo không trữ được một gánh một斛 nào mà vẫn vui vẻ tự nhiên. Nếp nhà thanh bạch, thời bấy giờ ai cũng kính trọng và hâm mộ.